

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 82.

28de Møde.

Mandagen den 11te Marts.

(Forts.)

Formanden: Affattelsen af Lovudkastet saaledes, som det af Udvalget er foreslaaet, lyder saaledes:

Udkast til Lov angaaende Forlængelse af de den direkte Handel paa andre Verdensdele tilstaaede Begunstigelser.

Den ved allerhøieste Bekjendtgjørelse af 21de Decbr. 1848 og foreløbig Lov af 3die Decbr. 1849 indtil Marts Maanedes Udløb 1850 forlængede Plakat af 27de Marts 1844, angaaende nogle Begunstigelser for den directe Handel paa andre Verdensdele, forlænges endvidere indtil Udløbet af Maret 1851, saaledes at de i Placatus § 3 sidste Passus indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Skibe, som i Overensstemmelse med de givne Forskrifter ere udklarerede herfra inden Udgangen af Maret 1848, paa samme Maade finde Anvendelse med Hensyn til de inden Udløbet af 1851 udklarerede Skibe.

Jeg veed ikke, om Nogen har Noget at erindre derimod? (Pause.) Jeg skulde dog tillade mig at henstille til Forsamlingen en Tvivl, jeg har om og hvorvidt det saaledes af Udvalget foreslaaede Udkast til Affattelsen er i Overensstemmelse med de foregaaende Afstemninger i Sagen. Jeg troer, at jeg bør fremkomme med denne Tvivl; det vil jo være Forsamlingen, der har at afgjøre, hvorvidt den deler den, og hvorvidt den vil antage den. Udvalgets Affattelse af Forslaget, som nu blev oplæst. Den Tvivl, jeg har, ligger dert, at ved den under 2den Behandling foregaaede Afstemning over den 2den Indstillingspost blev det navnlig af 3 af Udvalgets Medlemmer bemærket, at der ved denne Afstemning tillige tilsigtedes at bevare en Deel af den provisoriske Forordning

af 3 Decbr. 1849, forsaavidt der kunde være Spørgsmaal om et Tidsrum, fra at denne Lov allerede var udkommet til 1ste April 1850, altsaa Mellemtiden mellem 1ste April 1850 og den Tid, da Loven antoges. Da nu ved Afstemningen den anden Indstillingspost blev antagen, er det forekommet mig tvivlsomt, om der ikke ved denne Afstemning er bleven vedtaget en Bestemmelse, udenfor hvad der indeholdes i selve Lovudkastet — en Bestemmelse, nemlig om at i paakommende Tilfælde, hvis nærværende Lov udkom inden 1ste April 1850, den provisoriske Lov da skulde være gjældende. Det er nu for mig tvivlsomt, hvorvidt dette kan opnaaes ved Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet, vel ikke for mig personlig, med Hensyn til den Mening, jeg allerede har ytret om, at jeg ikke fandt saadant nødvendigt, men med Hensyn til den Mening, der kan ligge i den Afstemning, som har fundet Sted, efter de Ottringer, som fremkom fra 3 Medlemmer af Udvalget, og hvilke netop foranledigede, at jeg ikke dristede mig til at sætte det Formelle i Sagen under Afstemning ved den anden Behandling, fordi jeg maatte antage, at der tillige laae en Realitet i denne anden Indstillingspost. Dersom Forsamlingen ved Afstemningen over 2den Indstillingspost kun havde havt Hensyn til Spørgsmaalet om en Billigelse af, at Loven var udkommen provisorisk, eller ikke, saa at det var det, der var det Afgjørende, saa vilde der vist ingen Betænkelse være tilstede; men hvis Forsamlingen ved denne Afstemning har taget en Beslutning i Realiteten, som jeg har nævnt, da forekommer det mig, at denne Affattelse af Udkastet, som nu er fæst af Udvalget, har sin Betænkelse. Deraf følger jo imidlertid ikke, at Forsamlingen skal dele den Betænkelse, jeg har; jeg har blot troet at burde henlede Opmærksomheden derpaa, inden der afstemmes over, hvor-